

หลวงปู่หลุย.....สยบพญานาค 2 ครั้ง!

นำเสนอเมื่อ : 10 ต.ค. 2552

หลวงปู่หลุยสยบพญานาค 2 ครั้ง!

เมื่อพระอริยสงฆ์รูปหนึ่งต้องเผชิญหน้ากับพญานาค อะไรจะเกิดขึ้น?

หลวงปู่หลุย จันทสาโร (พรรษาที่ ๓๒) ท่านได้เดินทางมาปฏิบัติภาวนาที่ “ภูบักบิด” ชื่อ “ภูบักบิด” เป็นภูเขาเล็ก ๆ ห่างจากตัวจังหวัดเลยไม่มากนัก เป็นภูเขาซึ่งอยู่เหนือฟากฝั่งของแม่น้ำเลย โดยมีตัวเมืองเลยอยู่ฟากฝั่งตรงกันข้าม

ปี พ.ศ. ๒๔๘๙ หลวงปู่หลุยท่านจำพรรษาอยู่ที่บ้านกกกอก ซึ่งเป็นพื้นที่เชิงเขา ครั้นออกพรรษาแล้ว ท่านต้องการเปลี่ยนสถานที่บำเพ็ญเพียร จึงได้มุ่งหนามายัง “ภูบักบิด” เนื่องจากบนภูบักบิดเป็นป่าเขาอุดมสมบูรณ์ ไม่มีการตัดไม้ทำลายป่า สภาพธรรมชาติ จึงสงบวิเวก เป็นสัปปายะสำหรับพระชุกตถกรรมฐาน

การขึ้นไปยังถ้ำบนภูบักบิดนี้ จะต้องไต่เขาขึ้นไปเป็นระยะทางประมาณ ๓ กิโลเมตร และทางขึ้นก็ยากลำบากไม่น้อย เนื่องจากต้องป่ายปีนผานก้อนหินตะปุ่มตะป่ำแหลมคม ซ้ำยังมีพงรก เถาวัลย์ กอหนาม กอหวายขวางทางไปตลอด แต่เมื่อขึ้นไปถึงถ้ำแล้ว กลับเป็นสถานที่อันเหมาะสมในการภาวนาอย่างยิ่ง ถ้ำที่หลวงปู่หลุยบุกป่าฝ่าเขาขึ้นไปบำเพ็ญเพียรภาวนา นี้ ปากถ้ำออกจะเล็กแคบ แต่ภายในกว้างขวางร่มรื่น บรรยากาศสดชื่นเป็นที่พักใจของหลวงปู่หลุยอย่างยิ่ง

วัน เวลา ที่หลวงปู่หลุยขึ้นไปบำเพ็ญภาวนาบน “ภูบักบิด” เป็นเดือนธันวาคม อากาศบนภูหนาวเหน็บเย็นเยือก เวลากลางคืนมาถึงเร็ว เพียงแค่ดวงพญายมเย็น ความมืดแห่งรัตติกาลก็ครอคลุมลงมาทั่วทุกอณูบนภูสู่อันเปลวเปลี่ยว

คืนแรก... หลวงปู่หลุยนั่งภาวนาบนแท่นหินหน้าถ้ำ จิตรวมนิ่งสนิทอย่างรวดเร็ว แต่แล้ว ...ปรากฏการณ์ซึ่งหลวงปู่ไม่เคยคาดคิดก็พลันอุบัติขึ้น นั่นคือมีมือใหญ่มหึมา ขนยาวรุงรังยื่นออกมานอกถ้ำ มือนั้นชูร่อนไปมา

หลวงปู่หลับตาก็มองเห็น ลืมตาก็มองเห็น...ท่านจึงกำหนดจิตถามไปว่า เจ้าของมือซึ่งชูร่อนเสมือนจะวิงวอนร้องขอสิ่งใดสิ่งหนึ่งนั้น ปรารถนาอะไร...

แล้วหลวงปู่หลุยก็ทราบดีว่า เป็นเปรตที่อยู่ในภาวะแห่งความทุกข์ทรมานมานานแสนนาน เปรตตนนั้นมาขอสวนบุญ หลวงปู่จึงแผ่เมตตาให้... นับแต่นั้น เปรตก็หายไปไม่มารบกวนท่านอีก

คืนต่อ ๆ มา หลวงปู่หลุยได้เผชิญกับสิ่งลึกลับซึ่งท่านต้องยอมรับ ว่ามีอยู่จริง ...

นั่นคือ พญานาค !!

หลวงปู่หลุยเผชิญกับพญานาคขณะที่ท่านกำลังนั่งภาวนา อยู่ พญานาคแห่งภูมิกบิตตนนี้เป็นผู้มีมัจฉาทิฎฐิมาแต่เดิม ไม่ยอมรับนับถือพระสุปฏิปันโน เมื่อหลวงปู่มาบำเพ็ญภาวนาในเขตของตน จึงแสดงฤทธิ์ปรากฏกายลงดีกับท่าน โดยไซสวณหางพันรอบกายท่านหลายรอบแล้วรัดแน่น !!

หลวงปู่หลุยเล่าว่า ทันทีที่รู้สึกพญานาคมารัดตัว ท่านตั้งสติไม่หวั่น ทำให้ตกใจ...

หลวงปู่บอกว่า “หนักอึ้งช็อก...” หนักอึ้งช็อก หมายถึง อึดอัดมาก

อันที่จริงหลวงปู่หลุยเคยมีประสบการณ์เรื่องพญานาคมา เหมือนกัน แต่ไม่เคยพบถึงขั้นเขามารัดตัวท่าน จึงทำให้ท่านอดสะดุ้งหวั่นไหวไม่ได้ แต่เมื่อตั้งสติได้ ก็กำหนดจิต เอา “พุทธโธ” เป้าเขาไป ชดล่าตัวพญานาคซึ่งรัดตัวท่านก็คลายออกอย่างรวดเร็ว กระทั่งหายวับไป

แม้หลวงปู่หลุยจะเผชิญกับความน่ากลัวของพญานาคถึงปาน นี้ ท่านก็ไม่ได้พรันพรึง ไม่ยอมหนีไปจากถ้ำภูมิกบิต คงบำเพ็ญภาวนาต่อไปด้วยความมั่นคงแน่วแน่ พร้อมกันนั้นก็แผ่เมตตาไปให้พญานาคตนนั้นไม่มีประ มาณ ตราบจนจิตของพญานาคอ่อนลง ยอมรับนับถือท่านและกลายเป็นมิตรที่ดีของหลวงปู่

ภายหลังหลวงปู่มักจะพาพระเล็กเณรน้อยไปบำเพ็ญเพียรที่ ภูมิกบิต และได้พญานาคเป็นผู้ช่วยทรมานทดสอบความมั่นคงของจิต ใจพระเณรเหล่านั้นอย่างได้ผล

การทดสอบของพญานาค หลวงปู่หลุยท่านไม่ได้เล่าเอาไว้ แต่น่าเชื่อว่า พญานาคผู้ทรงฤทธิ์ในการแปลงกายและสามารถเนรมิตสิ่งหนึ่งสิ่งใดก็ได้ คงจะกระทำให้พระเณรเกรงกลัว จิตไม่กล้าส่งออกนอก จิตแนบแน่นอยู่กับการภาวนาจนรวมเป็นสมาธิได้อย่างรวดเร็ว

การกระทำความเพียรที่ภูมิกบิตนี้ หลวงปู่หลุยได้บันทึกเอาไว้ว่า...

“ถ้ำภูมิกบิต เป็นสถานที่ทำความเพียร ไม่เบื่อ จิตไม่คุ่นเคยในสถาน เกรงกลัวในสถานเสมอ นำมาซึ่งความเจริญ นิमितไม่ราย เมตตาจิตเสมอภาค ไม่มีอคติ แผ่เมตตาจิตเยือกเย็นดี ถ้านี้ปรุโปร่งทั่ว ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕ ถ้านี้ได้พิจารณาตาย ตายที่สงัดดี เป็นหนทางพระอริยเจ้า ตายคนเดียว ตายด้วยกิเลส คือตายด้วยหมู่มืด”

“ถ้านี้พิจารณาธรรมะแจ่มใส พิจารณาแห่งเดียวรู้ทั่ว ภาวนาได้ทะลุทั้งตัว ภาวนาลมหายใจทุกเส้นขน

เทพ อมนุษย์ นาค ในที่นี้ชอบใจมาก แม่เมตตาจิตนั้นชอบนัก มีเมตตาเสมอภาคต่อบุคคลทั้งปวง จิตสูง มีอำนาจมาก ความรู้เลื่อนจากฐานะเดิมสูงที่สูงมาก ประพฤติถึงกึ่งพุทธกาลเสมอ มีปาฏิหาริย์ดีกว่าผู้อื่น ๆ ... จิตอุมหุน เอื้อเรื่อย ๆ อยู่ถ้านาน ๆ จะมีความรู้ใหญ่โต จิตประหวัดคิดถึงกามไม่มี เหมือนที่ถ้าผาปุ่ นิमितความฝันเป็นมงคล”

พญานาคที่ถ้ำแก้งยาว

ปี พ.ศ. ๒๕๐๔ ... หลวงปู่หลุย จันทสาโร จำพรรษาอยู่ที่ถ้ำแก้งยาว
อยู่บนภูเขาซึ่งเป็นเขตของวัดป่าถ้ำแก้งยาว

ภูเขาที่ถ้ำแก้งยาวนี้ เชิงเขาทอดลงมาบรรจบติดกับทุ่งนา เป็นภูเขาไม่สูงนัก
แต่ป่าที่ปกคลุมเขาอุดมสมบูรณ์ และสงบวิเวก เหมาะแก่การบำเพ็ญเพียรอย่างยิ่ง

ถ้ำบนภูแก้งยาวไม่ใหญ่โตกว้างขวางนัก ทำแคระเล็ก ๆ พอนั่งภาวนา กางกลดมุ้งได้
แต่หลวงปู่หลุยสรรเสริญถ้ำแก้งยาวมาก ทานวาเทพมาก
มีพระปัจเจกพุทธเจ้าเสด็จมาอนุโมทนาการกระทำความเพียรของท่านด้วย

หลวงปู่หลุยท่านมักเปลี่ยนที่ภาวนา หากเห็นก้อนหินเหมาะ เห็นร่มไม้ใหญ่ดี ท่านจะใช้ผ้าอาบปิด ๆ
หินก้อนนั้น หรือพื้นที่ตรงนั้นให้สะอาด และท่านก็นั่งลงทำความเพียรทันที
บางครั้งหลวงปู่หลุยเห็นต้นไม้ใหญ่ลมพัดไปตามพื้นดิน ท่านก็จะขึ้นไปเดินจงกรมบนขอนไม้ลมนั้น
ทำให้มีสัตว์ระมัดระวังดี มิฉะนั้นจะตกลงมาจากขอนไม้ลมนั้น

วันหนึ่ง... หลวงปู่หลุยออกจากถ้ำไปวิเวกที่ร่มไม้ใหญ่ เมื่อสมควรแก่เวลาท่านก็กลับเข้ามาที่ถ้ำ
ได้เห็นงูใหญ่ตัวหนึ่ง ขดอยู่ใต้แคร่ ชุกหัวอยู่ในซอหนึ่งเฉย ไม่ได้ออกแสดงกิริยาดุร้ายใด ๆ ออกมา

หลวงปู่คิดว่า ท่านอาจตั้งแคร่ปิดปากกรูทางเข้าออกของงูยักษ์นี้ก็ได้ แต่เมื่อพิจารณาดูอย่างละเอียดแล้ว
ไม่เห็นปากกรูหรือปากโพรงใด ๆ ผันราบเรียบสนิท ไม่ปรากฏหลิบทินอันอาจอำพรางช่องทางใด ๆ ไร

เมื่อเป็นเช่นนั้น หลวงปู่หลุยจึงคาดเดาเอาว่า ก่อนหน้าที่ท่านจะกลับเข้ามาในถ้ำ
งูใหญ่คงเลื้อยผ่านปากถ้ำอันเย็นและสงบสงัด จึงเข้ามาพักนอนนอนเล่นดังที่เห็นอยู่
หลวงปู่คิดว่าเมื่อเขารู้แล้วว่าท่านเข้ามา เขาก็คงจะกลับออกไปสู่ถิ่นที่อยู่เดิม
ท่านจึงออกจากถ้ำไปทำกิจสวณงคเบื้องต้นนอก เดินจงกรมอยู่นานพอสมควรก็กลับมายังถ้ำ

ขณะนั้น...เป็นเวลาพลบค่ำแล้ว แทนที่งูใหญ่จะเคลื่อนย้ายออกไป กลับนอนขดอยู่ใต้แคร่เช่นเดิม
ส่วนหัวที่ชุกหลบในตอนแรก ตอนนียกมาพาดวางบนลำตัวมึมหึมา หลวงปู่หลุยมีความรู้สึกชกจะคุ้นกับงูตัวนี้
จึงเข้าไปดูใกล้ ๆ เห็นนัยนาตาของเขาจ้องมองกลับมานิ่งเฉย
ในขณะที่นัยนาตาของหลวงปู่หลุยเต็มเปี่ยมด้วยความเมตตา ตากรรณา

เมื่องูใหญ่ไม่ยอมขยับเขยื้อนเคลื่อนย้ายไปจากใต้แคร่ หลวงปู่ท่านก็วางเฉยเสีย คิดว่าต่างฝ่ายต่างอยู่
ต่างฝ่ายยอมใช้ชีวิตตามเพศตามชาติของตน ไม่ขัดเคืองขัดขวางกัน มีแต่เมตตาต่อกัน

ในคำคืนนั้น... หลวงปู่หลุยทางมั่งนอนกลดบนแคร่ของท่านตามปกติ ให้อพระสวดมนต์
นั่งทำความเพียรตามวัตรปฏิบัติเป็นปกติ โดยมีงูตัวมหึมาขอขมาอยู่ใต้แคร่เรียบเรียบ

ตอนเช้า...ตี ๓ ...หลวงปู่จะลุกขึ้นล้างหน้า สวดมนต์ภาวนา แผ่เมตตาไปโดยไม่มีประมาณ
งูใหญ่ที่ขดอยู่ใต้แคร่ก็ยอมได้รับกระแสธรรมจากหลวง ปู่โดยตรงยิ่งกว่าผู้ใด

น่าแปลกอย่างยิ่งที่งูใหญ่ตัวนั้นขดตัวนิ่งอยู่ใต้แคร่ รุ่งของหลวงปู่หลุยถึง ๓ วัน ๓ คืน
ประหนึ่งมาขอรับบารมีอันชุ่มเย็นจากหลวงปู่หลุยโดยตรง ซึ่งท่านก็แผ่เมตตาให้ความกรุณา

อยู่ครบ ๓ วันแล้ว งูใหญ่จึงได้จากไปในขณะที่ท่านออกไปบริเวณนอกถ้ำ เวลาเลื่อยออกไปท่านไม่เห็น
แต่เห็นรอยที่ผานไป ปรากฏว่าตนไม่ใบหยาบเป็นทางยาวตั้งแต่ปากถ้ำไปจน ถึงเชิงเขาซึ่งเป็นชายทุ่ง

ขณะนั้นหน้าขาวกำลังขึ้นเขียวขจี รอยงูที่เลื่อยผ่านทุ่งนาเป็นช่องโหล่ง แลลบลิวไปไกลสุดสายตา
แสดงว่าเป็นงูยักษ์ตัวมหึมาอย่างหนัก เพราะตนขาที่เข่าปักดำเป็นแถวเป็นกอหาง ๆ กันนั้น
ถูกลำตัวงูทับราบไปถึง ๓ กอ ๓ แถว เป็นทางโล่งไปตลอด !!

ทั้งนี้ หลวงปู่หลุยเล่าว่า ขณะที่งูใหญ่เข้ามาขอขมาอยู่ใต้แคร่ของท่านมองดูก็รู้ว่า จะใหญ่โตเท่าใดนัก
แต่ร่องรอยซึ่งปรากฏเป็นหลักฐานตั้งแต่ปากถ้ำไปจนถึง ชายทุ่ง
แล้วเลื่อยผ่าทองทุ่งกว้างใหญ่หายเขาไปในป่าเขาแล้ว เขาไฟหรืออีกฟากหนึ่ง เป็นรอยพญางูตัวมหึมา
ยากที่จะมีผู้ใดพบเห็นมาก่อน !!

มีผู้ถามหลวงปู่หลุยว่า ชะรอยจะเห็นพญานาค
การที่เขามาขดอยู่ใต้แคร่ของหลวงปู่โดยมีขนาดลำตัวไม่ใหญ่โตนักนั้น คงเนื่องจากการนิรมิตด้วยฤทธิ์ให้ตัวเล็กลง
เพราะยังมีเถรน้อยไปคอยปรนนิบัติอุปัฏฐากท่านอยู่ด้วย
พญานาคจึงไม่ต้องการให้เถรเกิดความตื่นตระหนกหวาดกลัว หลวงปู่หลุยไม่ตอบ หากท่านยิ้ม ๆ
เท่านั้นแล้วท่านก็พูดเลี้ยว ๆ ไปว่า

เวลาพญานาคออกไป เขาส่งเสียงดัง “อี้...อี้ด...อี้ด...” มีคนได้ยินหลายคน
แต่ไม่มีใครคิดว่าเป็นเสียงพญานาค

ที่มา หนังสือพระอริยสงฆ์เผด็จพญานาค